

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шкідл. 143322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не повертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячної в крону 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 ч. к., Румунії 15 лей,
Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреса 1 зол.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Проти анархії та руїни.

Львів, 14. вересня 1927.

Між Головною Управою „Рідної Школи“ а батьками і учителями української приватної гімназії та учит. семінарії у Львові заіснував конфлікт. Істога конфлікту в тому, що батьки не хочуть бачити на становищі директора тих шкіл людини, яку на нього призначила Головна Управа. Генеза конфлікту така: Головна Управа розписала в серпні конкурс на директора української приватної гімназії та учительської семінарії у Львові. Вислід конкурсу був такий, що номінацію на директора обох шкіл дістав від Головної Управи п. А. Крушельницький.

Тут то і почалася історія. Батьки дітей, що вчать у тих школах, заперечували проти номінації. Між мотивами протесту найважливішим був той, що минулого року Головна Управа устнула п. А. Крушельницького зі становища директора рогатинської гімназії та виділила його з гурту учителів „Рідної Школи“. Наслідком протесту доручила президія Головної Управи вести школи тимчасом двома членам учительського збору аж до рішення справи пленарним засіданням Головної Управи. Засідання відбулося 10. вересня на якому визнано номінацію п. Крушельницького правосильною, не заважаючи на протест батьків. У відповідь на це відбулися 11. і 12. вересня збори інтересованих батьків, на яких рішено не повинуватися рішенню Головної Управи, а навіть названо дотичну постанову Головної Управи „провокаційною“. Так виглядає хід подій, що довели до конфлікту. Наслідки його можуть бути такі, що ми станемо перед загрозою втрати двох приватних шкіл. А крім того стоїмо ми перед фактом поважного захитування авторитету найвищої нашої шкільної установи, якою є Головна Управа „Рідної Школи“.

Насувається питання: чому і в ім'я чого ми самі себе ослаблюємо та поїдаємо? Нема сумніву, що досі ніколи батьки не обсаджували становищ директорів обох названих шкіл, а далі нема сумніву також і в тому, що досі панувало між обома школами (т. зв. учительським збором і батьками) в Головній Управі повна гармонія. Чому ж у даному випадку дійшло до такого яркого конфлікту? Виходить, що через особу нового директора. Та Головна Управа чейже була свідомо того, що вона робить, коли ухвалювала аж двічі ту саму номінацію і певно жобала це для добра шкіл, а не з якихсь інших мотивів. Не могла не пам'ятати і про рогатинську історію, але мусіла видно мати відповідні мотиви на те, щоб в даному випадку не брати її на увагу. Річ тільки в тому, що вона не могла передбачити, що ту історію використають в той спосіб ті, які нині муром стали проти Головної Управи та її рішень. Делі люди кажуть немовто причиною такого, а не іншого рішення Головної Управи мали бути певні впливи політичної чи точніше партійно-політичної природи. Колиб це відповідало правді, то свідчило б воно про дуже сумні явища в нашому житті. А в це й повірити годі, бо в Головній Управі засідають люди, що схилилися

до різних політичних світоглядів і належать до кількох політичних угруповань, а також безпартійні, що ніяких односторонніх політичних впливів при вирішуванні такої важкої справи не допустилиб. А до того все це люди, свідомі того, що „Рідна Школа“ не може і не сміє бути ареною ніяких політичних змагань.

З того треба зробити висновок, що справу непомірно роздули та до конфлікту в теперішньому виді довели якісь анархічні елементи, яким не лежить на серці ні добро великої і поважної установи, ні добро шкіл, а які вище всього ставлять особисту амбіцію та її задоволення. Анархізм невідповідальних одиниць уже не раз і не два розбивав найкращі починання і в нівець повертав великі подвиги не тільки одиниць, але й цілих колективів, цілих суспільностей, а навіть цілих народів. Зокрема наше історичне життя, переросле наскрізь проклятушим анархізмом усіх безвідповідальників, самолюбів і славолюбів, що своє „я“ ставили понад все. Самозрозуміло, що з таким явищем у нашому житті треба енергійно боротися, треба його викорінювати, бо воно зведе все наше життя на бездоріжжя та посіє безталання по всій нашій землі.

Інша річ, що ті, котрі стоять на чолі наших передових установ, ті, що здають собі докладно справу з ваги домінуючої нерозумності у нашому

житті анархії, не повинні своїми постановами її підсилювати, але навпаки приступувати її вістря.

В даному випадку Головна Управа не була нічим привезлена розписувати конкурс, а коли його розписала, мусіла бути обережною при номінації нового директора. Колиж так не сталося, то мусить тепер шукати виходу, але виходу розумного і справедливого з того незвичайного прикрого положення, в якому нашлася вона, школи і новий директор.

А заінтересовані батьки шкільної молоді не повинні утруднювати та ускладнювати становища Головної Управи, не повинні „працювати“ над підірванням її авторитету, але навпаки, повинні спільно з нею працювати до гідної розв'язки немнаої справи в ім'я добра школи, своїх дітей, найвищої нашої шкільної установи, а тим самим в ім'я добра цілої нації. Не анархізм, не взаємна боротьба і недовіра, а згода, консолідація та спільний фронт можуть нас скріпити. Коли все наше державне шкільництво та його існування нині поважно загрожені, то неважко ми будемо доводити до загрози ще й існуванню нашого приватного шкільництва. Ні! До цього ми допустити не можемо! І теперішні обставини, і національний інтерес на це нам не дозволяють. Нехай вселиться в нас у крові наказ: будувати, а ніколи руйнувати!

В сель-робівському царстві.

Розлам „Сель-Роба“. — З історії перманентної крїзи. — Заклади народовольців. — На манівцях.

За стін сель-робівської цитаделі вже віддавна доходили глухі вісти про розходження, про взаємні обвинувачення, про напруження відносин між провідниками. А сьогодні ми є свідками явного розколу цієї партії.

Ще не минав рік від хвилі об'єднання частини сель-союзників з народовольцями, а вже обі групи наїшлися на старих організаційних позиціях, тільки з більшим огірченням та аростом взаємного недовіри.

Повстання Сель-Роба стрінув був дехто навіть у національному таборі прихильно, не вважаючи на відмінності його ідеології. Виходячи зі ширшого погляду, вважав дехто споміж нас корисною всяку концепцію українських сил і координацію ділань. Крім того думав, що б. сель-союзникам удасться засимілювати народовольців, зникнути їх традиційні „особливості“, признаки і прикмети москвофільського атавізму.

На жаль, асиміляційна сила б. сель-союзників виявилася дуже слабкою. „Примітивні“ не могли опанувати і засимілювати більше вишкільчених, інтелігентніших і більш освічених народовольців. А не маючи змоги їх засимілювати зразу почали їх придавлювати, розпоряджати більшістю. Що більше! Народовольці, навіть тероризовані, більший вплив мали на сель-робівську більшість, крок за кроком інтернаціоналізуючи партію і попираючи її все більше наліво.

Від самого початку в „Сель-Робі“ варіювалося. Та послухаймо „сім гріхів голонів“, північних народовольських сепаратистів проти б. сель-

союзницької більшості в їх „Заяві“, друкованій у „Волі Народа“.

В Центр. Комітеті, який складано на паритетній основі (по половині посли з Сель-Союзу і народовольці) зразу зазначуються непорозуміння і виривають тертя. Причиною цих розходжень є — по словам сепаратистів — факт, що б. сель-союзники не доросли до соціалізму. Погодились на паперову програму, вони її не виконують, роблять безнастанні промахи, бо їх „душа належить до угодовщини і петлюршини“. На союзовому терені сель-робівські посли не підкреслюють своєї партійної лінії, а виступають тільки від імені Українського Союзового Клубу, „скріплюючи в цей спосіб політичну позицію УНДА на союзовому терені“.

„Домогання члена Ц. К. С. народовольців, щоб виступили в Клубі, вони відкидали, маючи разом з двома кооптованими більшістю в Ц. К. Сель-Роба. Поістаючи в Клубі вони вели нечесну, дезорганізаційну політичну гру за адекватності в своїх руках президія Клубу, який по суті був виключно українською репрезентатією. Діяльність накінець того, що УНДА виникла із президія Клубу. Замість повести рішучу боротьбу в лоні Українського парламенту. Клубу з УНДО, до чого все мали нагоду та виступили в Клубі, вони і досі б'ються в сім багні угодовщини й українського фашизму вже відступивши від програми“.

Одночасно сель-союзники „аривають близькі зі селянсько-робітничими партіями“, бо протест проти прегового закону підписують з непослідовними: бо пос. Маніка бере участь в конференції „соціал-християнських партій“, пос. Козинський і сен. Пастернак беруть участь в Українському Народному З'їзді, „організова-

пим УНДОМ та насадженням на північних українських землях петлюриськими агентами“. Посли, б. сель-союзники довгий час обороняють пос. П. Васильчука.

„На засіданнях Ц. К. виявляється також, що відношення сель-союзників до національної політики на Радянській Україні нічим не різняються від становища УНДА“.

Винні окремі закід на адресу б. сель-союзників, що вони саботують організаційну працю „Сель-Роба“.

Проти „крутіської політики“ б. сель-союзників борються народовольці. Але сель-союзники не зацікавлені. Вони вводять до Ц. К. партії пос. Братуня і таким чином ослаблють більшість. А маючи більшість приймають постанову про закриття „Волі Народа“. Та народовольці не піддаються постанові. Тоді більшість завішує всіх трьох народовольців у членах партії, однак це діється тихо, за кулісами, без розголосу. Фактично наступає тихий рокам. Батлагачи його виникути, оба табори ведуть довгі переговори. Народовольці годяться на ліквідацію „Волі Народа“, але вимагають зміни політики проводу „Сель-Роба“. Вступними умовами порозуміння є: 1) позбавлення участі в Першому З'їзді, провідників Сель-Роба (Козинський, Пастернак), та оголошення цього разом з комунікатом про ліквідацію газети. 2) виступлення з Українського Союзу. Клубу. Та б. сель-союзники ломлять передумови.

„Посли, члени Ц. К. зобов'язані, що 15. серпня вони вийдуть з Клубу (наміт без огляду на те, чи засідання Клубу відбувається). Не виконують цього. Відкладають засідання на 30. серпня, оголошуючи ультимативну заяву в пресі. Помило „ультимативності“ своєї заяви самі на 30-го на засідання Клубу не являються, знову відкладають справу, торгуючись в міжчасі за президію Клубу“.

Не сповнивши приватного зобов'язання і не нахилившись учасників Центр. З'їзду, більшість Ц. К. проголошує ліквідацію „Волі Народа“. б. не зможуть умови про ліквідацію і новий доказ крутіства. Компроміс неможливий.

„Не бажаво довше позіставати в багні. Розуміємо ми, що тільки наступом відкритого і чесного розуму можемо випростувати скріплені дребіть нинішньої більшості Ц. К. Сель-Роба“.

Так представилася історія життя і вчинків „Сель-Роба“ за неповний рік в освітленні народовольців. Сель-робівська партія розколовалася на правий і лівий. Б. народовольці (лівиця) приступають до окремої організаційної анті-ліквідації „Волі Народа“ і заповідають заснування нового органу, бо — мовляв — „розпочинається нова доба в історії нашої партії Сель-Роб“.

Розлам довершений. Треба приплати, що б. сель-союзники не були підготовані до інтернаціоналізму, себто соціалізму в розумінні народовольців, а остали до народницького націоналізму в розумінні сель-союзників. Прийшло до зустрічі двох світів: інтернаціоналізму і послидного українства. І у висліді сель-робівські не надихалися посли народом українством, ані сель-союзники не стали послидовними соціалістами-інтернаціоналістами. Обі партії організації вернули на старі позиції, але ідеологічно зрозумілися самота, особливо у б. сель-союзників, ані зовсім до розбиття

"Соль-Совау", проли шкідливий фермент в українське життя, а втім розчарування не здобули нічого. На обеллях, а описи розкази витрали б народомовні. Вони обсягули силі-такі організаційні рамки, алязали реально, а не паперово а підвільними українськими немлями, "адамаскували" соль-соханників за відсутність "соціалізму" і прихисили соль-робітську правницю чимчичувати у хлості ліпниці. Розлам в Соль-Робі має одну мету: ліпиротувати окриплений хробот нинішньої більшови П. К. Соль-Роба, себто потягнути б. соль-соханників на мавіні інтернаціоналізму.

Ратункова акція.

Вісник Повітового Ратункового Комітету Косівщини.

Наслідком жалючого змародому в підмості Чорногори дня 30. серпня п. р. Черемош залав 20 прибережних громад Косівського повіту та забрав і зруйнував населенню їх землю, забудували, хатню обсталовку, худобу, а в багатьох випадках спричинив утрату людського життя. Сили напору води і розмір залитих просторів були надзвичайно великі. Знищення страшно, а чотирьох населення майже божовільне з ляку та грози руїни. Спосіб рятунку майже не було ніяких, бо вода прибула нагло і то ніку біла півночі. Найстарші віком не пам'ятають такої нагальної повені і такого розміру катастрофи.

Тисячі населення нашого повіту вже тепер голодує, бо поміч від уряду та місцевих ратункових комітетів, утворених скрізь по громадах, не капала в морі нужди. До того наш повіт не один з тих, якого населення голодує все напередінку, а тепер під оселі вже це марево перед ним. Барабати, одинокі продукти гудульського різноманітного халявства, забрав та вимушав Черемош, а кукрудан нема за що купити, нічим і куди довести і ніде змолоти.

Місто Кута знищене в половині, а потерпіло голодно українське населення, бідою мішанство.

Жертв в людях оголошено досі 56, але в ще села, звідкіля я досі нема ніяких вісток.

Для посилення негайної помічі на власним жертвам катастрофи в цілому повіті зав'язався в Кутах Український Повітовий Ратунковий Комітет, який звертається з отсею відомою до цілого українського населення Галичини, Волині, Радянської України і Америки.

Наш повіт один з найбільших в краю, тепер на 60 прп. зовсім зруйнований, тому на льокальну поміч

не багато можна числити, а поміч треба негайної, великої і тривкої.

Чим тим нещасним, мало що не божовільним злидам, не в голодова смерті має загладити у нічі?

Чи не досить вже їх жертв своїми рідними, своїм плім дорібком? Покутують нещасні за це, що їх злизи знищили чужинці-капіталісти, що це дерево розвивало ім тапер хатні, відірвало куски землі та добиало сімю.

Голодуючі України віддала Гупульщина своєю вловину лепту.

Тепер черга на тих всіх, яких минала ця катастрофа, відповіді гідно на ревіні благання нещасних сиріт, бездомних батьків та голодних жінок та дітей.

Вірно, що ціла Українська Нація потягне одно з найкращих своїх племін: Гупульців.

Усякі жертви в грошах, олязі і харчах просимо слати на руки Українського Повітового Ратункового Комітету в Кутах на руки п-ні Ц. Гарденської в Кутах.

За Український Повітовий Ратунковий Комітет Косівщини.

о. Володимир Стефанович, парох в Кутах, Петро Шекирик-Гончаків, господар в Жабі, Цецилія Гарденська в Кутах, о. Лука Володимир Микитак, катехит в Кутах, Степан Гупульчик, отолар, Дмитро Юрак, муляр, Юрко Кузьмичийський, слюсар, Юрко Голейчук, зарібник, Степан Гайбчук, господар, Микола Катникович, боднар, Дмитро Тришук, господар, Іван Дудидра, господар в Білоберезці, Михайло Куриленко, промисловець, і Володимир Леверіський, суддя в Косові.

Від Радки: Виявково містимо відозву Українського Повітового Ратункового Комітету Косівщини в огляду на непомірно велике знищення цього повіту і потребу негайної помічі. Однак поміщення таких відозв може бути заразливе, бо за Косівщиною готові піти інші повіти, навіщені катастрофою повені. Вслідом цього може бути тільки переповнення нашої преси відозвами та безладдя у допомогів акції. Тому просимо й далі всі латки і жертви складати виключно в Українському Центральному Комітеті допомоги жертвам повені (вкл. пл. ч. 8185 в Центр-Банку, Рипок 10), бо лише сцентралізована акція може мати успіхи. На всякий випадок про е-вентуальні безпосередні посилки на адресу Ратунк. Комітету Косівщини просимо для владження евіденції повідомляти Центральний Комітет, Львів, Зіморевича 20.

3.000 зол. для Косівщини.

Український Центральний Комітет допомоги жертвам повені, освідомившись про положення в Косів-

щині, анілав на адресу п. Ц. Гарденської в Кутах 3.000 (три тисячі) зол. до розпорядності Українського Повітового Ратункового Комітету Косівщини.

Розбудова ратункової акції.

Повітові ратункові комітети поставили в Бібрці (голова д-р Дудикевич, сестр. Роман Кузичий, в Сокалі (голова д-р В. Чайківський, сестр. Цювонин Горбачевський і в Раці Руській, Староста робить перепони в розпочатті діяльності комітету, відмовляється зареєструвати комітет, домагається від нього, щоби всі зібрані гроші і засоби передавав до розпорядності старостинського комітету. В цьому останньому випадку потрібна негайна інтервенція представників Українського Центр. Комітету у воевідстві.

Прикладна село.

Село Красне, аолочівського повіту, в якому грали аніщили до 60 прп. засівів, живо відгукнулося на велике нещастя своїх братів. З ініціативи чит. "Просвіти" а коопер. "Сила" зібрано на допомогу жертвам повені: 11 сотнарів збіжжя, 244 зол. готівкою і 2 пари черевиків. Вислід збірки буде ще кращий, коли додамо, що в Краснім є лише 1200 українських душ.

О. Митрополит на терені катастрофи.

О. Митрополит прибув в ратунковою експедицією вечером 9. п. м. до Стрия. Негайно удався він до церкви, де виголосив проповідь. На другий день відвідував захоронки хворих і вбогих а лікарем д-ром Р. Гоцьким. Опісля приймав навіщених повіню та делегації українських установ. Одночасно о. крил. Ковальський в товаристві фотографа п. Янушеніча виїхав до місцевостей, навіщених повіню: до Голуботова, Верчан і Розгірча. За о. крил. Ковальським подався на повіт і о. Митрополит. В Голуботоні назустріч о. Митрополита виїшла церковна процесія. Сердечними словами зустрів Архипастир маси народу, роздаючи жертвам катастрофи пожизу і одіж. Опісля а лікарем відвідав хворих, наділяючи їх грошевою допомогою. З Голуботова удався о. Митрополит до Розгірча а Верчан, усюди несуучи поміч і слова потіхи.

Не вважаючи на втому о. Митрополит працює цілими днями. Для 12. п. м. виїхала ціла експедиція у скільський повіт. Першою станцією о. Митрополита є Синебідсько Нязже.

При тій нагоді годиться зазначити, що поява о. Митрополита в Стрийщині мала добрий наслідок. Його слідами виїхав у повіт стрийський староста а опісля явився в

Стрию мін. різништва Невабитовський. Був там також а львівський архієпископ Твардовський, але довідавшись про приїзд о. Митрополита і то на а годинами руками, потихонько вернув у Львів.

Повіт Снятинський

Пропу всіх Отців духовних скалатського і грималієвського деканату щоби прибули а львома відпоручниками кожної громади до Снялати (читальня "Просвіти") для 20. п. м. а гоц. 11-й на нараду в справі допомоги жертвам повені.

Олександр Пісечний.

Допомога акція в тернопільському воєвідстві.

Тернопіль, 12. вересня 1927.

Велика катастрофа повені а кінець м. м. і з перших днів п. м. опалила майже а цілості тернопільське воєвідство (Поділля і Овілья) а анінатком кількох громад буцацького, боршівського і анідницького повітів, що лежать на північному березі Дністра. На злизи Українського Крайового Комітету допомоги жертвам повені оскулюються тут всюди самостійні українські повітові комітети допомогів, що мають повести безпроводочно збірку акцію головно в збіжжю і картофлях по селах, а грошеву по містах і зібрані пожертви віддати до розпорядності Українського Крайового Комітету допомоги жертвам повені у Львові.

В суботу, 10. вересня п. р. відбулася в Тернополі нарада всіх місцевих українських товариств і установ, на котрій по-кликано до життя український повітовий комітет допомоги жертвам повені, аозежний а відпоручників агаданих товариств і установ, що вибрав зпоміж себе ділової комітет під проводом п. Якова Михалевича. Цей комітет видає відозву до наших громадян повіту і інструкцію для місцевих збіркових комітетів по селах, що мають негайно розпочати свою працю при допомозі управ наших кооператив і інших українських установ на місцях та при співучасті нашого духовенства. Цей комітет оголошено а старості, а так само ти мають бути оголошені і місцеві комітети яким тоді державна адміністрація і повіт не має робити ніяких перепон.

На конституційному засіданні українського повітового комітету допомогів в Тернополі стався дуже немила подія, що досадно характеризує спосіб думання і поступовання деяких місцевих керівників радикальної партії. На нараду запрошено представників Українського Нац. Дем. Об'єднання і Української Соц. Радикальної Партії, аніходячі з цього саунного ставовища, що а допомогів акції жертвам повені повинні об'єднатися всі українські громадянські чинники і що а очах марева голодової смерті не слід бути ніяких партійних порохників. Інакше це зрозуміли делкі місцеві представники радикалів, котрих іменем д-р Вол. Лисий

Ю. Л.

Заліщики.

Враження з прогулянки Дністром.

Початок Заліщикам а боку Дністра див високе, муром обведене окописто та гігантський міст, який лущив із собою дві країни: Польщу й Румунію. Тепер цим мостом ніяких сусідських зв'язей нема, бо міст зруйнований і адалека виглядає, наче би то ровнішного з двох берегів великанського трупа — скелет, якого костюмами стирчать у вирах Дністра, що бурливо розмітує докрути бризками брудної води і в тім місці сильно фігує під масою не дуже чистого воздуха. Цей воздух продукує у значній кількості румунська цукроварня по другім боці Дністра. Брудна вода, непра-вильна регуляція відходних арте-рії міста і нечисте, нездорове повітря — це ті класичні дані, які сто-аичною фамією голосять світові, що "польський Мерані" — це один з найкращих курортів поодинової Польщі. Як цей курорт представля-ється, амаюмо нижче.

Недалеко мосту повазується вже деревни курортного руху. Це кіль-ка паночок, спалених на вугіль від сонця і якийсь молодіць, що раже-ний "аоніштізмом", виглядає, на-

чеш йому живцем шкіру деран. Далеке розтаборилася одна роди-ла. Вона перетомлена і лед-ви дише в тому атмосферичному де-фекті. Живо нагадує мені вона кар-тини з "Батька зачумлених" Сло-вацького. Великий є чар природи, але в таких обставинах меркне він. Так зогидити місцевість!

Коли пасти далі до другого моста, найбільшу увагу звертають на себе дітки. Вони буліб може й гарні і живописні та щож, коцл свої фасади відвернули від ріки, а всі задні стіни їх "обшанцовані" купа-ми граві, сміття і нечистоти, які зі сорому летять у воду, щоби скрити свою гідність і неохайність. Та-кий плас можна теж долучити до рекламної часті Заліщик.

Веслаємо далі. Вже за другим мостом видно торговлицю! Правдиву торговлицю людського м'яса... Кар-тина настільки несподівана й нагла, що аж очі треба примкнути. Гарем! М'яси тіла, маси й маси, спрагнені соняшних рум'янців! Дамі, які поди-витися, то очі розбігаються! Тіла жіночі, мужеські, хлопчачі, дитячі, високі, тонкі, грубі (eudendum!), худі (horrendum!) високі-грубі, висо-кі-худі, низькі-худі, низькі-грубі, деякі одягнені а купелеві строї — прилично, але, як кому вигідно, то й цілком без строю! Усяко можна — нема ріжниць! Беза! Конквенси!

Рекляма! Все мішається: ноги, руки, тіла! Руде — біле — жовте — во-досся, а над усім панує одностай-ний шум Дністра, який ще не успів угловкатися, а далі бурмоче на те "згіршаюче видовище". Людей сот-ки й не перечислити їх, бо свіжо на-пливають усе нові. Наче обоз інтер-нованих калік; цілі купи сонних лю-дей, що гріються до сонця.

Місто замерло. Всюди тихо, бо — як кажуть селяни — "все лягло і вігрівається". Мушени лежать ти-хо а солідно, жіночі — як які. Одні а замилуванням віддаються купан-ню, кокетують сонце; другі лежать неспокійно, бо хоч нікого не коке-тують, зате кокетую їх добірна му-жеська гвардія; інші знов або ці-каляються своїми сусідками, або чи-тають книжки, або мріють — ріжко буває... Розмов мало й відбуваються вони рідко, бо кожний літчик за-нятий добровільною смаженіною. Більше розмов — ультрасовісних — чути на стежці, яка веде саме над головами лежачих літників. Мужі, молоді і факси проходжуються з палицями стежкою, збиваючи цілу метелицю пороку на голови леж-ащих, яким це байдуже! Вони ж на це приїхали — як одні, так і другі. І як одним тільки вігріватися і чванити-ся своєю видержливістю й шиком, то й другим тільки ходити й сіяти ім на голову тумани пороку і до-

тепів. У "польським Мерані" це до-пустиме! Є чим гордитися — сто-рили, мовляв, рай на землі... Інтер-національні мови, люди, закони, звичаї — невоєнний, сезонний ку-рорт!

А чистоти самої води дійсно не можна нахвалитися... Кожний за-взятий плавун мусить мати лице й бороду акриті родючим намузом (гладко — болотом!), коли виїде з води на беріг. Бо намуз і болото пливають по поверхні води, а коли людина хоче викупати грішнее тіло, то не тільки що не очиститься, але й забере а поверхні води усея бруд і погань на тіло, а а додатку стає ще й жертвою здорового гумору літників. Всеж таки плавання по-св'ячуються тут досить часто і з за-милуванням. Ба, навіть був випад-ок, що Дністер узав собі за жерт-ву одного жиди і потягнув його без протесту у свої вири, тим лекше, що жидок не вмів плавати. З тої причини на беріг вилягло народа більше, як звичайно, а наслідком того крадежя того дня було біль-ше, як минулого.

На другому боці стоять румуни і шкільки зуби до німф а людського раю на цім боці. Вони, як спіймають зайшого припадком чужинця, да-ють йому 25 — і пускають на волю, куди хочеш! Не забувають вони й

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане Редакція не відповідає.

Прямор

Д-р Й. Райнгольд

499 поверну — Сикстуська 46. 2-2

Уживайте
Мила

КОМЕТА

Загальні Збори Кружка Рідної школи ім. І. Франка в Калуші відбулися 25. вересня ц. р. в 2 год. пополудні в салі Народного Дому. 502 2-2

Загальні Збори Т-ва „Рідна Школа“ УПТ. в Раві Руській відбулися дня 1. жовтня 1927 р. в год. 1-й пополудні в салі Народного Дому з таким порядком дня: 1) Відкриття і відчитання протоколів останніх Загальних Зборів; 2) Звіт уступаючої Старшини; 3) Звіт контрольної комісії; 4) Абсолюторія уступаючій Старшині; 5) Вибір нової Старшини; 6) Справа дальшого існування Захоронки в Раві Руській; 7) Внески і запоти. — В разі недостатні потробиної кількості членів відбудуться Збори годину пізніше без огляду на скількість присутніх членів. — *Старшина Кружка „Рідної Школи“ УПТ. в Раві Руській.*

Ид „Рідну Школу“ зложили Вп. Ірена Халупницька і Володимир Голука 20 зол. замість повідомлень про їх вичання, що відбулося дня 10. вересня 1927 у Львові. Жертводавцем складає шпору подяку Головна Управа. 508

Вписи до високих шкіл у Відні. Університет: 1—31. жовтня. Техніка: 23. IX. до 7. X. Висока торговельна школа: 25. IX. до 6. X. Подання в справі зрівняння з німецькими студентами щодо такс треба вносити рівночасно з вписом. Висока земельна школа: впис від 1—14. жовтня, а подання щодо зрівняння треба внести до 20. жовтня. Документи — в німецькому легалізованому перекладі — потрібні до впису: метрика і свідоцтва: зрілості, приналежності; убожества до подання щодо зрівняння вписових такс, моральності на випадок перервання студії та всі свідоцтва з вищих клас до прийняття на техніку. Місячне утримання вноситься під що хвилю 10—25 дол. Ближ інформації, за зверненням коштів переписки, дає: *Ukr. Verden „Sitsch“, Wien XVIII, Theresienstr. 15.*

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

4 ЗОЛ. коштує цукорничка з хінського срібла у Мандля, Коперника ч. 14. 1773а 18-?

РОНЦПІЕНТ з кількітною провінціо-нальною практикою змінить місце заняття від листопада. Зголошення слати до Адміністрації „Діла“ під „Самостійно працюючий“. 510 1-2

ОСОБА середніх літ, солідна, що уміє добре провадити кухню пошукує місце в інституті, бурсі або в приватній домі. Анна Сидор, Подільці п. Поріці коло Рудок. 509 1-1

ПОКІЙ для солідних академиків з удержанням. Дубравська, вул. Вулицька 6/11. продовження Коперника. 506 1-1

ВСТАВЛЮВАННЯ шиб. кітовання рами до образів і портретів. М. Самой, Руська 18. 507 1-3

АДВОКАТ на провінції пошукує рутинного компієнта на догідних умовах від 1. жовтня. Зголошення до 20 ц. м. до Адміністрації під „Провінція“. 497 2-2

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик прецізійні продає за готівку і на рати від десятих літ з найліпшої сторони звісна фірма *Іван Зельтенрайх*, Львів, пд. Марійська ч. 5. 3 20-?

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 46.

417 Пересвітавання Рентгеном 10-23

ДЕНТИСТ

Б. ЛЬОКЕР в СТАНИСЛАВІ

вуп. Собіського 14.

Спеціаліст: білі корони, штучні зуби без піднебіння, містки без корон і білення зубів. — Приступні ціни — до 494 гідні услія. 2-?

ЖАРІВКИ МАТЕРІЯЛИ, ЕЛЕКТРИЧНІ ЛЯМПИ, і.т.п.

Найдешевше жерело в Галичині

„Електроблизк“

Львів Скарбківська 4.

(Проти кіна „Лев“). Тел. 46-05. 470 3-3

Сигнети мужеські 14 карат від зол. 1200

Обручки 900

Парстенці 14 карат з прав. рубіном 700

тільки у виробника

С. А. РОПШЦ

Львів Сикстуська 16.

Показчик отсего оголошення, одержить 513 при закупці 5 проц. опушту. 1-1

ВЕРШОК ГІГІЄНИ!

НОЖІВНИЧІ ВИРОВИ ЗІ СТАЛІ

не підлягаючій ржі і плямам.

Фабрика ножівничих виробів

ЙОСИФ ГАК

з обн. пор.

в Штаер (Steyer)

Горішня Австрія — основана в 1875 році

Генеральне Предст. на Пошцу

У ЛЬВОВІ ВУЛ. АКАДЕМІЧНА 26.

Тел. 5-83 і 62.

Зділних заступників на цілу Польщу

512 пошукується. 1-1

ВИДАВНИЦТВО М. МАТВИЧУКА

у Львові вул. Бляхарська ч. 8. І. поє

(передтим Панська ч. 17) вислає П. Т.

Учительству шкільні книжки, белетристику

і календарі, приймає до друку ріжні скрип

ти. З власних видань поручає: 1) *Золоті**бібліотеку української дитини*, ціна за перші два випуски 1.80 зол. 2) *Методичні**підручниця* до навчання перших початк

українського письма з ілюстраціями

зразками лекцій, стор. 128, ціна 3 зол.

3) *Історія виховання і навчання д-ра В.**Левинського*, ціна 3 зол. 4) *Рухомі зб**ку шкільну українську*, нове видання

в пуделках (великі і малі книжки) ціна 3.50

зол. 5) *Азбука шкільна польська* ціна 3.50зол. 6) *Азбука диточа* в пуделках ціназнижена 0.50 зол. 7) *Азбука диточа пол**ська* в пуделках ціна 0.50 зол. Просимо

тих видань домагатися у книгарнях

Звернути увагу на нову зміну

адресу. 511 1-3

ВУГОЛЬ

гор шньо-шлеський, найліпший (Giesche)

БУКОВЕ ДЕРЕВО

сухе, на четверо рубана

продає з доставкою перед дім за готівку і на догідні салати

„ТИТАН“

Телефон 8-36.

Бюро: Львів, вул. Валова ч. 23.

Склади: Дворець Львів-Личаків.

Переводить вагомі посліди на провінцію впрот з жовтня.

Значна часть доходу призначена на „Рідну Школу“.

„РОВУР“

Союз Горішношлеських копалень в Катовицях

поручає горішношлеський вуголь І. категорії з глибоких копалень на паливо і до промислових цілей, також кокс і брикети. Продукція: 1/4 часть загального виходу на Горішному Шлеську. — Бюро продаж на Східну Галичину:

„СІЛЕЗІЯНА“

Вуглева Сілка з обн. порукою

Львів, вул. Леґіонів 1. Тел. ч. 6-98, 18-31, 20-50, 40-90.

Виставляємо на „Східних Торгах“ в Центральнім Павільоні.

ДІМ ГЛИНЯНСЬКИХ КИЛИМІВ

Головний склад: ЛЬВІВ, пл. св. Духа

Зв редакцію відповідає Василь Мудрий.

Видає Видавнича Спілка „Діло“.

З друкарні Видавничої Спілки „Діло“. Львів. Ринок ч. 10.

поручає в величчм виборі: килими в ріжних розмірах, почавши від 39 зол. за 1 м², як також коци, подорожні пледи, кили, портієри, хідники, фанки і смирненську возну, кредити

уділяється на догідних усліяях. (біля віденської каварні і костела оо. Єзуїтів.) 442 4-4